

РЕШЕНИЕ

№ 10890

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11920** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, вр. чл.58 АПК и §8 от ПЗР на АПК.

Производството е образувано по постъпила жалба от Н. В. Н., Л. С. Н., Я. В. Н. чрез адв. В. В., САК, и адв. Ц. Р., САК, срещу мълчалив отказ на кмета на район „Красна П.“, СО за предоставяне на административна услуга по преписка РКП25-ГР94-2781, заявена на 17.10.2025г..

Приложена е административната преписка.

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на Кмета на район „Красна поляна “ - СО да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижими имоти чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлени имоти с идентификатор: 68134.1109.1303 с плот 237 кв.м, находящ се в гр С., общ. Столична, район Красна поляна ул.315 (бивша ул. Г.) № 52, предназначение на територията - урбанизирана, ниско застрояване /до 10 м/, стар номер 1064, по кадастрална карта и кадастрални регистри одобрени със Заповед № РД-18-50/ 02.11.2011г. на Изпълнителния директор на АГКК при съсед: 68134.1109.1294; 68134.1109.1297; 68134.1109.1306; 68134.1109.1354; ведно жилищна еднофамилна сграда построена в имота със застроена площ 106 кв.м. с идентификатор 68134.1109.1303.1 В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на процесния мълчалив отказ. Иска се отмяната му и да се задължи ответника да извърши заверка на депозираната от оспорващите молба-декларация.

Ответникът, Кмета на район „Красна поляна “ - СО, в изпратено становище заедно с преписката,

оспорва жалбата като твърди, че удостоверение не е издадено защото липсват строителни книжа и имота е незаконен. Предвид това се иска жалбата да бъде отхвърлена. Становището се поддържа от процесуалния представител на ответника в съдебно заседание юриконсулт В. , която прави и възражение за прекомерност на претендираните от оспорващия разноски за адвокатско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Оспорващият е депозирал до Кмета на Район „Красна поляна“ – СО на 17.10.2025 г. молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлени имоти с идентификатор: 68134.1109.1303 с плот 237кв.м, находящ се в гр С., общ. Столична, район Красна поляна ул.315 (бивша ул. Г.) № 52, предназначение на територията - урбанизирана, ниско застрояване /до 10 м/, стар номер 1064, по кадастрална карта и кадастрални регистри одобрени със Заповед № РД-18-50/02.11.2011г. на Изпълнителния директор на АГКК при съседни: 68134.1109.1294; 68134.1109.1297; 68134.1109.1306; 68134.1109.1354; ведно жилищна еднофамилна сграда построена в имота със застроена площ 106 кв.м. с идентификатор 68134.1109.1303.1

Към датата на съдебното заседание – 25.02.2026г. не е налице произнасяне на ответника.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Както е прието и в мотивите на определението за насрочване на делото, в случая е налице възникнал мълчалив отказ по депозираната до Кмета на Район „Красна поляна“ – СО на 17.10.2025 г. молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижими имоти чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно описаните в същата поземлени имоти. Това е така, тъй като срокът за произнасянето му по искането е започнал да тече от 18.10.2025 г. и е изтекъл на 24.10.2025 г. В този 7-дневен срок по чл.57, ал.2 АПК и след това, ответникът не е извършил исканата административна услуга. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена в едномесечния срок по чл.149, ал.2 АПК, започнал да тече от 25.10.2025 г., доколкото е депозирана в съда на 06.11.2025 г. Оспорващият е надлежна страна, адресат на неблагоприятен за него мълчалив отказ. Следователно жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Съгласно разпоредбите на чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатират вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им. Съгласно § 1, т.2, б. „а“ и „б“ от ДР на Закона за администрацията административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл отправеното

от оспорващите до Кмета на Район „Красна поляна“ на 17.10.2025г. искане представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверение документ. Съгласно §8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго“. Следователно, административният орган е отказал да разгледа по същество отправеното до него искане за административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК, връзка с §1, т.2, б.,„а“ и „б“ от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл.587 ГПК, издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Искането, като отправено до Кмета на район „Красна поляна“ - СО за заверка на молба-декларация, че описаните в него поземлени имоти не са общинска собственост и издаването на удостоверение, че не са актувани като такива във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка е отправено до компетентния административен орган, на основание чл.23, ал.1 АПК. По така подаденото искане в компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. Компетентният орган следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имотите, с които разполага. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл.587 ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл.587, ал.2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот е извън компетентността на Кмета на район „Красна поляна“ - СО.

В случая, видно от приложената към преписката молба-декларация, Кмета на Район „Красна поляна“ – СО не е изпълнил задължението си да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имотите, с които разполага. Следователно не е извършил исканата от него административна услуга в предвидения в АПК 7-дневен срок от заявяването ѝ.

Неоснователно е възражението на ответника, че жалбоподателят не е предоставил строителни книжа за имотите .По преписката няма данни на от заявителите да са изисквани документи и да са давани указания по смисъла на чл.30 АПК. Съдът отбелязва , че не е в компетентността на ответника да преценява има ли по отношение на имотите спорове , собствени ли са те за заявителя, на какво основание и дали ги владее. Както вече се каза, преценката на тези обстоятелства е от компетентността на нотариуса. Следователно неизпълнението на дадените в тази насока указания до заявителя не е основание да не се произнесе по искането. От друга страна следва да се посочи, че в хипотезата на чл.30 АПК административният орган е следвало да даде срок на заявителя да ги отстрани, като го уведоми, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството /чл.30, ал.2 АПК/. Следователно, дори да е счел, че нередовностите не са отстранени, административният орган отново е следвало да издаде акт за

приключване на производството, какъвто не е издаден в срока за произнасяне и след това.

Неоснователно е и възражението, че административният орган не е бездействал. Напротив, не се твърди и не се установява в срока от 18.10.2025г. до 25.10.2025 г. да са предприети каквито и да е действия от негова страна, вследствие на което е формиран и мълчаливия му отказ.

Разпоредбата на чл.9, ал.1 АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. С това се установява и правото на административно производство, насочено към този орган. То е преобразуващо субективно право, насочено към административния орган. Именно това субективно право е предмет на защита пред съда по настоящото производство.

Предвид гореизложеното за ответника е било налице задължение да се произнесе по подаденото от жалбоподателят искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имотите, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непроизнасянето нарушава правата на жалбоподателя по охранителното производство по чл.587 ГПК. Незаверяването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл.587 ГПК. Мълчаливият отказ за произнасяне в случая лишава незаконосъобразно жалбоподателят от законоустановени права и препятства упражняването им.

Към датата на подаване на жалбата, а и към датата на приключване на устните състезания по делото не е налице предоставяне на исканата административна услуга, поради което формирания мълчалив отказ от ответника е незаконосъобразен, доколкото в административно производство като процесното, той действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да удостовери в представената му молба-декларация, след извършване на необходимите проверки, дали описаният имот е актуван като общински. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт, дали имотът е актуван като общинска собственост, съставен по реда на чл.56 и сл. от ЗОС, известен на органа служебно, като се попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имотите, с които разполага административният орган.

Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4, ал.1 АПК /„административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона,“/; в чл.4, ал.3 АПК /„Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица“/; също в чл.6, ал.1 АПК /„Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо“/.

Предвид гореизложеното, оспореният в настоящото производство мълчалив отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката изпратена на ответника с указания да се произнесе по подаденото от жалбоподателят искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имотите, значими за извършване на обстоятелствената проверка, съобразно мотивите на настоящото решение в предвидения в чл.57, ал.2 АПК 7-дневен срок.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от оспорващия искане

за присъждане на разноски в хипотезата на чл.143, ал.1 АПК. От доказателствата по делото е видно, че същият е направил разноски за внесена държавна такса от 30 лева/15,34 евро / и за заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 600 евро . Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от процесуалния представител на ответника. Същото е договорено и заплатено в размер, близък до минимално предвидения в Наредба №1 за размера на адвокатските възнаграждения. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.2 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева /511 евро/. Съдът намира, че адвокатското възнаграждение съответства на фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал отменения мълчалив отказ, а именно Столична община, следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия разноски в общ размер от 615,34 евро .

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 АПК
Административен съд София – град, Второ отделение, 76-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район „Красна П.“, СО за предоставяне на административна услуга по преписка РКП25-ГР94-2781, заявена на 17.10.2025г.

ИЗПРАЩА преписка на Кмета на район „Красна поляна “ – Столична община за заверка на молба-декларация вх.№ РКП25-ГР94-2781, подадена от Н. В. Н., Л. С. Н., Я. В. Н. за признаване правото на собственост върху описаните в същата недвижими имоти чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК в седемдневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. Н., Л. С. Н., Я. В. Н. от [населено място] деловодни разноски в размер на 615,34 евро.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.